

[Arbejdsministeren.]

stand og hermed også ret til udbetalingen fra lønmodtagernes garantifond.

Jeg vil gerne føje til, at i regeringen hersker der ingen tvivl om, at løn til lønmodtagere, der indtræder i bestyrelsen i et aktieselskab, i henhold til loven bør være et privilegeret krav. Det er i øvrigt også min opfattelse, at domstolene i disse tilfælde vil godkende et sådant standpunkt.

For at der imidlertid ikke skal være nogen tvivl, agter regeringen under den kommende revision af konkursloven at få denne retstilling tydeliggjort, så der ikke kan herske tvivl om lønmodtagernes rettigheder i sådanne situationer.

Palle Simonsen: Jeg forstår på ministerens besvarelse, at det er rigtigt, som det blev udtrykt af en lønmodtagerorganisation for nylig, at der kan herske tvivl om det spørgsmål, der er rejst her. Jeg er derfor glad for, at ministeren har taget, om jeg så må sige, så håndfast på det. Jeg opfatter besvarelsen på den måde, at der ved den kommende ændring af konkursloven vil ske en klargørelse, således at der ikke kommer til at herske nogen tvivl om, at de mennesker, der lader sig vælge som medarbejderrepræsentanter, også vil kunne få dækning fra lønmodtagernes garantifond.

Kun dette lille supplerende spørgsmål: hvornår forventer regeringen at foretage den ændring af konkursloven, som giver denne klargøring?

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): For det første har vi den opfattelse, at domstolene vil give os medhold i vor fortolkning. Dernæst — det er jo justitsministerens område — har vi til hensigt at komme med et forslag meget snart. Jeg tør ikke i dag sige noget bestemt tidspunkt, men jeg regner med, at det kun bliver måneder, det drejer sig om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lütken* til arbejdsministeren:

„Er de overvejelser og undersøgelser, som ministeren har foranlediget foretaget i arbejdsdirektoratet og landsarbejdsnævnet vedrørende særreglerne om arbejdsløsheds-

understøttelse for lastoptagere og fiskere m.fl., afsluttet, eller kan de forventes afsluttet i løbet af kort tid?“

(Spm. nr. 31).

Skriftlig begrundelse.

Der henvises til arbejdsministerens svar på spørgsmål nr. 142 af 13. februar 1973 (Folketingstidende 1972-73, sp. 3996).

Lütken: Mit spørgsmål er motiveret ved, at jeg tidligere har stillet et spørgsmål om, hvorledes ministeren ser på de særregler, der gælder for understøttelse og karenstid for visse arbejdergrupper, som talmæssigt set er meget, meget små. Jeg skal ikke skjule, at det er min opfattelse, at det virker stærkt diskriminerende for de pågældende at være undergivet særlige regler, ikke mindst fordi en del af dem arbejder direkte sammen med andre, som ikke er underkastet disse regler.

Man kan have det tilfælde på en havn f.eks., at en lastoptager og en havnearbejder tjener en god ugeløn på et eller andet arbejde i havnen. Hvis de begge to bliver ledige, kan havnearbejderen uden videre få understøttelse, mens lastoptageren, som er undergivet disse særregler, ikke kan få det, fordi lønningen i den pågældende uge har været for høj.

Jeg mener, at når der er tale om, at man har udelukket så få grupper fra de almindelige bestemmelser, kunne man vist lige så godt simpelt hen få samme ordning for alle arbejdere. Der findes vel her i landet et eller andet sted mellem 150 og 200 lastoptagere. Det er ikke mange mennesker at holde ude. Så er der fiskerne, som jo også er en begrænset gruppe, og eksportchaufførerne. Det er de grupper, der er tale om. Jeg synes, at man hurtigst muligt burde få afgjort denne sag, således at disse ikke var underkastet disse særlige regler.

Når jeg spørger nu, er det også, fordi ministeren, dengang jeg sidst spurgte skriftligt, lovede, at han ville foranledige, at sagen hurtigt blev behandlet i arbejdsdirektoratet og landsarbejdsnævnet, og mit spørgsmål er, om der ikke er kommet et resultat, siden jeg sidst spurgte i februar måned.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Der foreligger desværre ikke et resultat endnu. Jeg er da enig med hr. Lütken i, at det er